

valgfrihed, hvis kommunerne ikke kan leve op til kravet om pasningsgaranti, for så kan forældre vælge at få deres børn passet i en nabokommune, eller de kan vælge at få passet deres børn i en arbejdspladskommune.

Jeg tror helt ærligt ikke, at det er, hvad forældre opfatter som valgfrihed, og derfor bliver Kristeligt Folkepartis konklusion på det, vi hidtil har set fra regeringen på det familiepoltiske område, at regeringen på trods af de fine hensigtserklæringer i virkeligheden har accepteret, at familielivet fortsat skal leves i skyggen af arbejdslivet, og det beklager vi dybt.

Hvad angår regeringens meldinger på skoleområdet, taler de om mere helhed omkring børns hverdag i skolen. Også det kan synes meget sympatisk, men jeg vil godt anmelde en noget stor skepsis i Kristeligt Folkeparti over regeringens tanker om, at indlæringen nu skal påbegyndes i børnehaveklassen. Ikke at vi har noget imod, at eleverne i børnehaveklassen får lov til at kigge på et bogstav eller to eller får lov til at lægge 1 plus 1 sammen og finde ud af, at det måske giver 2, men vi har noget imod det, hvis det, regeringen i virkeligheden sigter efter, reelt er en tidligere skolestart, hvor børnehaveklassen bliver 1. klasse. Det er vi lodret imod.

Vi er også meget betænkelige, hvis man går så vidt i integrationsbestrebelse på at skabe helhed i børns dagligdag, at skolefritidsordningerne i virkeligheden går hen og bliver obligatoriske, og at vi på den måde får indført en hel dagsskole ad bagdøren, for så har man i sandhed cementeret den udvikling, der har været på familieområdet i de sidste årtier, hvor børn og forældre for begge parter vedkommende er heltidsudearbejdende: forældrene på deres arbejde, hvis de er så heldige at have et, og det er de fleste heldigvis i dag, og børnene i skole.

I så fald er der ikke nogen vej tilbage. Så er der heller ikke mulighed for forældre ved hjælp af deltidsarbejde eller måske orlovsordninger til i højere grad at vælge tid til børn og dermed også styrke ikke bare det netværk, man er for hinanden i familien bag hjemmets fire vægge, men også det netværk, som familien udgør i hele civilsamfundet i forhold til naboer og også i forhold til de ældre, som er i ens omverden.

Jeg vil godt minde om, at den nuværende folkeskolelov i virkeligheden ikke er så gammel endda. Kristeligt Folkeparti var selv i regeringsposition med til at støbe de forskellige elementer til den nuværende lov, og jeg synes, at når det gælder om at knæsatte principper om dif-

ferentieret undervisning, drejer det sig i langt højere grad om at sikre, at antallet af elever i klasserne ikke eksploderer de kommende år, og at lærerne får en bedre efteruddannelse, så de kan leve op til de krav, vi alle sammen stiller om mere kvalitet i undervisningen. Og hvis man så skal til at tale om flere timer, finder Kristeligt Folkeparti, at det er afgørende vigtigt, at faget dansk styrkes, og at vi også får styrket kristendomsundervisningen.

Jeg synes i øvrigt, det er tankevækkende, at der hverken i regeringsgrundlaget eller i statsministerens redegørelse bliver nævnt et eneste ord om etik i forbindelse med de udfordringer, der i øjeblikket møder os på det genteknologiske område vedrørende mennesker. Jeg savner klare meldinger fra regeringen om, hvilke etiske rammer man ønsker at sætte f.eks. om mulighederne i forbindelse med kunstig befrugtning. I går og også i dag kan man læse i forskellige landsdækkende aviser om, hvilke muligheder der nu tegner sig for enlige kvinder og lesbiske vedrørende kunstig befrugtning, hvor private sædbanker begynder at markedsføre sig med tilbud til de to grupper, fordi Folketinget efter Kristeligt Folkepartis opfattelse meget fornuftigt har indført et forbud mod lægelig behandling af netop enlige kvinders og lesbisk barnløshed.

Sundhedsministeren har allerede tilkendegivet, at han sådan set synes, at det forbud er hul i hovedet – måske ikke lige med det ordvalg, der er mit, men meningen er den samme – og han ønsker i virkeligheden at få det ophævet. Jeg synes, at regeringens holdning på dette område er præget af en udbuds- og efterspørgselsholdning og ikke af, at den på det område indtænker etik og værdier. Jeg synes, at en vinkel på det kunne være det, som regeringens børnelovsudvalg selv netop er kommet frem med, godt nok vedrørende forældremyndighed, nemlig at et barn har ret til en far og en mor, og det burde være et omdrejningspunkt i netop den diskussion, for nu at nævne et aktuelt eksempel på, hvilke udfordringer der møder os på det område.

Jeg synes også, at det gælder hele den debat, som vi i øjeblikket aner konturerne af, om aktiv dødshjælp på baggrund af den meget tragiske Plejebosag. Jeg synes også, at det her er vigtigt at slå fast, at i Danmark ønsker vi ikke at gøre det til en hævdevunden ret at få hjælp til at begå selvmord. Vi vil hellere satse på at give medmennesker aktiv livshjælp, også hjælp til f.eks. at leve den sidste svære tid på et hospice. Jeg